

РЕШЕНИЕ

№ 2968

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **10127** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 327, ал. 2 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/.

Образувано е по жалба на Д. К. Г., срещу Заповед № РД-04-671/01.10.2021 г. на административния ръководител – градски прокурор на СГП, с която на жалбоподателя на основание чл. 327, ал. 1 от ЗСВ е обърнато внимание за допуснати нарушения по организацията на работата и за съществени пропуски и недостатъци, дължащи се на несвоевременно и неадекватно планиране на обема на работа и небрежност по 7 броя досъдебни производства и 1 бр. пр.пр. С жалбата излага доводи, че в процедурата по издаване на заповедта са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушения на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, като за същата са налице основания за отмяна - чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. В съдебно заседание се явява лично и с адв. Т..

Ответникът - административният ръководител – градски прокурор на СГП, представляван от М. М. – прокурор при СГП, моли съда да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Д. К. Г., към 01.10.2021 г. е заемал длъжността „прокурор“ в отдел „Криминален“ в СГП. От доказателствата по делото се установява, че в Доклад изх. № 4903/25.05.2021 г., изготвен от ревизиращ екип при ВКП до Главния прокурор на РБ, Справка № 9995/01.06.2021 г. на ВКП, Отдел 06 „Административен“, Справка №

4245/30.06.2021 г. на ВКП, Отдел 06 „Административен“, заведени като преписки № 201/2021, № 192/2021 г. и № 391/2021 по описа на СГП, са обективирани данни за неизпълнение на служебните задължения от прокурор Д. Г., в качеството му на наблюдаващ прокурор в СГП. Въз основа на изнесените данни в Справките и Доклада, със заповед на административния ръководител на СГП № РД-01-458/06.07.2021 г., допълнена със заповед № РД-04-504/22.07.2021 г., допълнена със заповед № РД-0-513/27.07.2021 г., е образувано дисциплинарно производство срещу Г. и е определена комисия, като е даден срок за приключване на проверката до 07.09.2021 г. Привлеченото към дисциплинарна отговорност лице се е запознало със заповедите за образуване на дисциплинарно производство, съответно на 07.07.2021 г. и на 28.07.2021 г.

С писмо изх. № 412/05.08.2021 г., от Д. Г. е изискано да представи обяснения до градския прокурор в срок до 17.00 ч. на 13.08.2021 г. Г. е получил писмото на същата дата.

С писмо № 412/2021 г. от специалист „ЧР“ при СГП до зам. Градския прокурор при СГП е изпратена Справка за ползвания отпуск от Д. Г. за периода 01.01.2014 г. до 05.08.2021 г. От същата е видно, че за посочения период, ползваният отпуск е в размер на 320 дни.

На 13.08.2021 г., Г. е представил до Комисията писмени обяснения.

На 16.09.2021 г., с вх. № 412 от същата дата, комисията назначена със заповед № РД-04-458/06.07.2021 г. е представила Справка-становище във връзка с проведеното разследване относно наличието на данни за извършено от Г. дисциплинарно нарушение на чл. 307, ал. 3, т. 2 от ЗСВ. Проверяващият екип при СГП е констатирал, че:

По т. 1 – ДП № 11403/2019 г. по описа на СДВР, преписка № 21337/2019 г. по описа на СГП: образувано е на 12.11.2019 г., като дежурен прокурор е работил Д. Г., на 12.11.2019 г. е внесъл в СГС искане по чл. 161, ал. 2 от НПК. На 13.11.2019 г. за наблюдаващ прокурор е определена Р. Н., като на 16.06.2020 г. за наблюдаващ прокурор е определен Д. Г.. Посочено е, че по делото няма привлечен обвиняем, срокът за разследване е удължаван с по два месеца своевременно, а разследването е провеждано ритмично и към момента на проверката разследването е приключило с мнение за прекратяване. Комисията е направила извод, че прокурор Г. не е изпълнил задължението си да се произнесе в срока по чл. 242, ал. 4 от НПК.

По т. 2 – ДП № 334/2019 г. по описа на 01 РУ на СДВР, пр.пр. № 862/2019 г. по описа на СГП: образувано е на 06.02.2019 г. Посочено е, че след проведено разследване по ДП е изготвен обвинителен акт срещу И. П. И. и на 07.11.2019 г. ДП е внесено в СГС-НО. С присъда от 22.06.2020 г. на СГС-НО, 22 състав, лицето е признато за виновно. С Решение на САС от 22.01.2021 г., присъдата на СГС е отменена и делото е върнато в СГС за разглеждане от друг състав. С Определение от 23.01.2021 г. на СГС-НО, 29-и състав, съдебното производство е прекратено и делото е върнато на СГП за отстраняване на съществени процесуални нарушения. ДП е постъпило в СГП на 08.03.2021 г. и от тази дата е започнал да тече едномесечният срок по чл. 242, ал. 4 от НПК, който обективно се е оказал недостатъчен за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения, срокът е удължен с 1 /един/ месец, считано от 08.04.2021 г. След постъпване на 20.05.2021 г. на ДП с мнение за предаване на обвиняемото лице на съд, на 16.07.2021 г. е изготвен обвинителен акт и делото е внесено в съда. Прието е от комисията, че Г. се е произнесъл извън срока по

чл. 242, ал. 4 от НПК.

По т. 3 - ДП № 61/2016 г. по описа на СДВР, пр.пр. № 5761/2016 г. по описа на СГП: образувано и водена срещу неизвестни извършители за това за престъпление извършено на 22.02.2016 г. Посочено е, че след проведено разследване, с постановление на прокурор при СГП от 23.10.2019 г., деловодно изведено на 24.10.2019 г., наказателното производство е било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК, поради неразкриване извършителя на инкриминираното деяние. Със същото постановление спряното ДП е изпратено в СДВР за провеждане на ОИМ. На 28.11.2019 г. е постъпило в СГП с предложение за възобновяване. С постановление на прокурор при СГП от 28.11.2019 г., ДП е възобновено и е изпратено в СДВР за продължаване на разследването, като са дадени указания по реда на чл. 196, ал. 1, т. 2 от НПК. На 04.03.2021г. делото е постъпило с мнение за предаване на съд. Постъпило е искане от наблюдаващия прокурор по реда на чл. 242, ал. 5 от НПК, като срока е бил удължен с 1 месец, считано от 04.04.2021 г., т.е. до 05.05.2021 г. На 06.07.2021г. е изготвен и внесен обвинителен акт в съда. Комисията е направила извод, че Г. се е произнесъл извън срока по чл. 242, ал. 4 от НПК.

По т. 4 – ДП № 227 ЗМК-1744/2019 г. по описа на 03 РУ-СДВР, пр.пр. № 16045/2020 г. по описа на СГП. Посочено е, че е образувано по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК с постановление на прокурор при СРП от дата 09.08.2018 г. На 11.02.2021 г. ДП е постъпило с мнение за прекратяване на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК. С постановление от 01.09.2021 г. на основание чл. 199 и чл. 243, ал.1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 и чл. 242 ал. 1, предл. 1 от НПК, досъдебното производство е прекратено. Прието е от комисията, че Г. се е произнесъл извън срока по чл. 242, ал. 4 от НПК.

По т. 5 – ДП № 353/2016 г. по описа на СО - СГП, пр.пр. № 17217/2016 г. по описа на СГП. Посочено е, че е образувано на 19.10.2016 г. След проведено разследване, разпит на свидетели, назначени относими към предмета на разследване експретизи, приобщена е относима към предмета на делото документация, ДП е постъпило в СГП с мнение за прекратяване на наказателното производство. На 07.04.2021 г. досъдебното производство е постъпило с мнение за прекратяване. С Постановление от 16.07.2021г. е прекратено досъдебно производство № 353/16 г. по описа на СГП-СО, пр. вх.№17217/16 г. по описа на СГП, образувано и водено за престъпление по чл. 115, вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Комисията е приела, че Г. се е произнесъл извън срока по чл. 242, ал. 4 от НПК.

По т. 6 – ДП № 227 ЗМК-2376/2019г. по описа на 03 РУ- СДВР, пр. пр. № 21273/2019г. по описа на СГП. Посочено е, че е образувано на 05.11.2019 г. по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК, със съставяне на протокол за разпит на свидетел за престъпление по чл.198, ал.1 от НК. С постановление от 08.11.2020 г., досъдебното производство било прието по компетентност в СГП за престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4, във вр. чл. 198, ал. 1, във вр. чл. 29, ал. 1, б. “Б“ от НК. С постановление на СГП от 20.11.2019 г., наказателното производство било прекратено частично за престъплението по чл. 199, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 29, ал. 1, б. “Б“ от НК и било изпратено по компетентност на СРП за продължаване на разследването за евентуално престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 29, ал. 1, б. “Б“ от НК. На 29.05.2020 г., между СРП и защитника на обв. Б. било сключено споразумение за решаване на ДП по реда на чл. 381 от НПК. С протоколно определение от 29.05.2020 г. по НОХД 6442/2020 г. по описа на СРС, НО, 100 състав, споразумението не било одобрено и съдебното производство било

прекратено. Разследването по ДП е продължило под ръководството на СРП, като в изпълнение на указания на СРП от 10.06.2020 г., на 23.06.2020 г. е била извършена очна ставка между пострадалия и обвиняемия. С постановление от 02.07.2020 г. СРП повдигнала пред С. спор за компетентност между СРП и СГП срещу постановлението на СГП от 20.11.2019 г. С постановление изх. № 2304/2020 г. от 29.07.2020 г. по описа на С., постановлението на СГП от 20.11.2019 г. било отменено, като било определено ръководството и надзора върху досъдебното производство да бъде осъществено от СГП за престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4 от НК. На 07.08.2020 г. /изх.№ от 11.08.2020 г/. бил подаден сигнал от СГП срещу постановлението на С.. С постановление изх.№ 11627/2020г. от 18.09.2020г. сигнала на СГП бил оставен без уважение, като постановлението на С. било потвърдено и било разпоредено разследването да продължи за престъпление по чл.199, ал.1, т.4 от НК. С определение от 10.11.2020 г. на СГС, била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“. С определение от 25.06.2020 г. по ВНЧД № 2216/2020 г. по описа на СГС, МНО била изменена в „гаранция в пари“ в размер на 500 лева, внесени на 14.07.2020 г. На 15.10.2020 г. съгласно Протокол за случаен избор съм определен за наблюдаващ прокурор, след уважен самоотвод на прокурор К.. В хода на разследването са извършени: разпити на свидетели, разпознаване на лице, разпити на поемни лица, очна ставка, приложен и са относими справки, извършена е СОЕ на отнетата вещ. Разследването по ДП не е приключило, като от постановленията на С. и ВКП е установено, че същото следва да продължи да се води под ръководството и наблюдението на СГП за престъпление по чл. 199, ал. 1, ал. 4 от НК. След изпращането на ДП в ОЗ РУ-СДВР е проведен разпит на св. Ч. по реда на чл.223 от НПК и по отношение на същия е назначена и е изготвена КСППЕ. След проведено разследване, на 17.03.2021г. ДП е постъпило в СГП с мнение за прекратяване. Предвид гореизложеното, както и поради служебна натовареност и ползване на платен годишен отпуск, прокурор Г. на основание чл. 242, ал. 5 от НПК е отправил искане за удължаване на срока по чл. 242, ал. 4 от НПК по досъдебно производство № 227 ЗМК 2376/2019 г. по описа на ОЗ РУ-СДВР, пр.пр. № 21273/19 г. по описа на СГП, с 1 /един/ месец, считано от 17.04.2021 г. Искането е уважено от административен ръководител на СГП. С постановление от 03.09.2021 г. е спряно наказателното производство по ДП №227 ЗМК 2376/19г. по описа на ОЗ РУ-СДВР, пр.пр. № 21273/19 г. по описа на СГП. Прието е от комисията, че неспазването на срока по чл. 242, ал. 4 от НПК от прокурор Г. се дължи високата му служебна натовареност. По т. 7 – ДП № 213/2014г. по описа на СДВР, пр.пр. № 15460/2014г. по описа на СГП. Установено е, че е образувано на 19.08.2014 г., по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК, срещу неизвестен извършител, за престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК и за престъпление по чл. 134, ал. 1, пр. 1, алт. 2, т. 1 от НК, като наблюдаващ прокурор е Г.. В периода до 11.09.2014 г. са извършвани действия по разследването, като делото е получено в СГП, на доклад по реда на чл. 203, ал. 4 от НПК. С постановление от 15.09.2014 г. на наблюдаващия прокурор са дадени указания на разследващия орган. На 10.11.2014 г. делото е получено в СГП, на доклад по реда на чл. 203, ал. 4 от НПК. С постановление от 24.11.2014 г. на наблюдаващия прокурор са дадени указания на разследващия орган. На 02.12.2014 г. са

изготвени от разследващия полицаи и съгласувани от наблюдаващия прокурор постановления за привличане на 4 лица в качеството на обвиняеми. Постановленията са предявени на обвиняемите, в присъствието на защитниците им на 05.12.2014г. и са проведени разпити на обвиняемите. На 08.12.2014 г. делото е докладвано на наблюдаващия прокурор, по реда на чл. 226, ал. 1 НПК. На 08.12.2014 г. е предявено разследването на пострадалите и техния повереник. На 09.12.2014 г. е предявено разследването на пострадалата М.И и повереника ѝ. В периода 10-19.12.2014г. е предявявано разследването на обвиняемите и защитниците им. На 22.12.2014 г. делото е изпратено в СГП с мнение за съд. На 06.01.2015 г. делото е внесено в СГС с обвинителен акт. С определение на СГС, НО, 20 състав по НОХД № 15/2015 г., постановено в о.с.з. на 27.07.2015 г., е прекратено съдебното производство, поради констатиране от съда допуснати в хода на досъдебната фаза при повдигане на обвиненията на лицата, срещу които се води наказателното производство и при изготвяне обвинителния акт съществени нарушения на процесуалните правила. На 03.08.2015 г. от прокурор по заместване е внесен частен протест срещу съдебния акт. С определение от 19.10.2015 г. на САС по ВЧНД № 873/2015 г. е потвърдено определението на СГС. На 22.10.2015 г. делото е получено в СГП. Посочено е от комисията, че с постановление от 27.10.2015 г. на наблюдаващия прокурор Г., в нарушение на разпоредбата на чл. 194, ал. 1, т. 1 от НПК (ред. ДВ бр. 42 от 09.06.2015 г.), досъдебното производство е изпратено за разследване на СДВР. Към 27.10.2015 г. досъдебното производство не е попадало в обхвата на пар. 30, т. 3 от ПЗРЗИДНПК - ДВ бр. 42/2015 г., поради което разследването е следвало да се възложи на следовател. На 22.12.2015 г. наблюдаващият прокурор е изискал делото от СДВР и същото е постъпило в СГП на 08.01.2015 г., след което с постановление от 18.01.2016 г. е обединил към досъдебното производство преписка № 15497/2014 г. по описа на СГП. На 06.04.2016 г., делото е получено в СГП на доклад. С постановления от 07.07.2016 г. на прокурор Г. са отменени на основание чл. 234, ал. 8 от НПК, взетите по отношение на обвиняемите мерки за неотклонение. С постановление от 19.07.2016 г. на наблюдаващия прокурор делото е изпратено на СДВР с указания. След извършени разпити, на 22.05.2017 г. делото е изпратено в СГП по искане на наблюдаващия прокурор. С постановление от 26.06.2017 г. на наблюдаващия прокурор делото е изпратено на СДВР с указания. На 30.08.2017 г. досъдебното производство е получено в СГП, след което на 05.09.2017 г. от прокурор по заместване е изпратено в АП-С., по тяхно искане. Делото е върнато на СГП с писмо от 29.09.2017 г. по пр. №

4416/2017г. на зам.апелативен прокурор на АП-С. и е получено в СГП на 03.10.2017 г., след което на 05.10.2017 г. е изпратено от наблюдаващия прокурор на СДВР, с указание за вземане на мерки за приключване на разследването в указания от АП-С. срок. На 02.01.2019 г., досъдебното производство е получено в СГП на доклад, след което с писмо от 11.02.2019 г. на наблюдаващия прокурор, делото е изпратено на СДВР с указания да се изготвят и докладват, по реда на чл. 219, ал. 1 НПК, проекти за привличане на обвиняеми лица. На 27.06.2019 г. са съгласувани от наблюдаващия прокурор постановления за привличане на обвиняем. На 18.10.2019 г. делото е постъпило в СГП с мнение за съд. Посочено от комисията, че с постановление от 05.03.2020 г. (близо 5 месеца след получаване на делото), прокурор Г. е прекратил частично наказателното производство по отношение на четирима от общо петте от обвиняеми лица. На 02.06.2020 г. делото е изпратено в СГС, ведно с постъпила на 01.06.2020 г. в СГП жалба от пострадалата М.В., чрез повереника ѝ адв. К. С определение от 07.08.2020 г. на СГС по НЧД № 1817/2020 г., постановлението от 05.03.2021 г. на СГП е отменено. Определението на СГС е потвърдено с определение от 06.01.2021 г. на АС-София по ВНЧД № 1369/2020 г. Делото е получено в СГП на 14.01.2021 г. и е разпределено на наблюдаващия прокурор на същата дата (видно от данните в У ИС). С постановление от 09.04.2021 г. (близо 3 месеца след получаване на делото) на наблюдаващия прокурор делото е иззето от СДВР и разследването е възложено на следовател при СО-СГП, по следните съображения, цитирани дословно „След анализ на материалите по ДП, намирам, че с оглед констатираната фактическа и правна сложност делото следва да бъде иззето от СДВР и разследването следва да бъде възложено на следовател при СГП-СО. В подкрепа на горния извод е и обстоятелството, че след първоначално внесения обвинителен акт, с Определение на СГС -НО, 20-ти състав от 27.07.2015 г., потвърдено от САС, наказателното производство е било прекратено и делото е върнато на СГП. Междувременно с изменения в НПК - ДВ, бр. 42 от 09.06.2015 г., е внесено изменение в чл. 194, ал. 1 от НПК, като е променена компетентността на разследващите органи, вкл. и за престъпления по чл. 123 от НК. С протокол за избор от 14.04.2021 г., за разследващ следовател на случаен принцип е определен С. С.. С постановление от 20.04.2021 г. на водещия разследването е назначена повторна комплексна техническа експертиза, без да са формулирани конкретни задачи на вещите лица, а се препраща към поставените в молбата на С.Ц. въпроси. Към момента на проверката експертизата не е изготвена. Последното удължаване на срока е с 2 м., считано от

14.07.2021 г. Комисията е посочила изрично в Справка-становище, че в Справка по пр. № 9995/2020 г. по описа на отдел 06 „Административен“, направление Инспекторат“ при ВКП е обосновано заключение, че в периода от 27.10.2015 г. до 18.10.2019 г., разследването е провеждано от некомпетентен орган - разследващ полицай при СДВР, поради което е безпредметно да се обсъжда срочност и ритмичност на процесуално-следствените действия. В посочения период материалите по досъдебното производство няколкократно са били докладвани на наблюдаващия прокурор, но делото така и не е било възложено на следовател (това е сторено едва на 09.04.2021 г., след отмяната по реда на съдебния контрол на постановлението за частично прекратяване на наказателното производство). Посочено е, че са установени и данни за бездействие от страна на наблюдаващия прокурор в периода от 18.10.2019 г. (когато делото е получено в СГП с мнение за съд), до 05.03.2020 г. (когато прокурор Г. е прекратил частично наказателното производство).

По т. 8 - пр.пр. № 17360/2019 г. по описа на СГП. Прието е, че преписката е въззивна, образувана на 02.08.2019 г., като на случаен принцип, с протокол от 05.08.2019 г. за наблюдаващ прокурор по преписката е определен Д. Г.. С постановление от 14.10.2019 г. /деловодно изведено на 16.10.2019 г./, прокурор Г. отменя постановлението от 07.02.2019 г. на СРП като неправилно, необосновано и незаконосъобразно и преписката е върната на СРП. На 29.11.2019 г. преписката на СГП е изискана от С., поради постъпило възражение на прокурора от СРП срещу постановлението на СГП. На 03.12.2019 г. прокурор Г. изпраща на С. преписката на СГП. На 02.01.2020 г. в СГП е постъпило постановление от 20.12.2019 г. /деловодно изведено на 27.12.2019 г./ по пр.пр. № 4615/2019 г. по описа на С., с което е отменено постановлението от 14.10.2019 г. на СГП за отмяна на постановления от СРП отказ да се образува досъдебно производство. Със същото постановление на С. е потвърдено постановлението на СРП от 07.02.2019 г., по пр.пр. техен № 3935/2018 г. за отказ да се образува досъдебно производство. Прието е от комисията, че в Справка по пр.пр. №4245/2021 г. по описа на отдел 06 „Административен“ направление Инспекторат“ при ВКП е обосновано заключение, че съгласно разпоредбата на чл. 202 ал. 2 от НПК, по жалба срещу постановление на орган на прокурор, въззивният прокурор е длъжен да се произнесе по жалбата в тридневен срок от получаването ѝ. В случая, получавайки жалбата, ведно с преписката на СРП, на 05.08.2019 г., прокурор Г. е следвало да се произнесе до 08.08.2019 г.

В заключение в Справка-становище от 16.09.2021 г., комисията е

направила констатации за допуснати пропуски в работата на прокурор Д. Г. по 8 бр. досъдебни производства и пр.пр. Предложено е на административния ръководител – градски прокурор на СГП, на прокурор Д. Г. да се наложи санкцията „обръщане на внимание” по реда на чл. 327 от ЗСВ, с цел постигането на дисциплиниращ и превантивен ефект.

Справка-становище на комисията назначена със заповед № 04-458/06.07.2021 г. на градския прокурор, е подписана с особено мнение от прокурор А. Т.. В същото е посочено, че Т. е съгласна с направените констатации относно допуснати пропуски в работата по цитираните в справката-становище 8 бр. досъдебни производства, но е изразила категорично несъгласие с направените в справката-становище изводи, както и направеното предложение за налагане на санкция по реда на чл. 327 от ЗСВ - „обръщане на внимание“. Посочено е, че видно от приложените в административна преписка № 412/2021 г. материали, прокурор Д. Г. работи в отдел „Криминален“ от 2015 г. при среднодневна натовареност, по-голяма от средната натовареност на прокурорите в СГП. Натовареността на прокурор Г. през 2019 г., 2020 г. и 2021 г. е два пъти по-висока от средната натовареност на прокурорите в СГП. В заключение е посочено, че прокурор Д. Г. е допуснал пропуски в работата си, които се дължат на обективни обстоятелства, поради което не следва да му бъде налагана никаква санкция, както и че е извън предметната компетентност на комисията да дава правни квалификации по отношение на форма на вина и другите обстоятелства, имащи връзка по същество с образуваното дисциплинарно производство.

С оглед на горните констатации и приетите писмените обяснения от 13.08.2021 г. на прокурор Д. Г., със заповед № РД-04-671/01.10.2021 г. на административния ръководител – градски прокурор на СГП, за допуснати нарушения по организацията на работата и за съществени пропуски и недостатъци, дължащи се на несвоевременно и неадекватно планиране на обема на работа и небрежност по 7 броя досъдебни производства и 1 бр. пр.пр., на жалбоподателя на основание чл. 327, ал. 1 от ЗСВ е „обърнато внимание“. В заповедта са преповторени констатациите отразени в Справка-становище на комисията.

Заповедта е връчена на 04.10.2021 г. лично на Г., като жалбата срещу нея е подадена на 18.10.2021 г. чрез административния орган до АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК. Въпреки, че мярката по чл. 327 от ЗСВ не е дисциплинарно наказание съгласно чл. 308, ал. 1 от

ЗСВ, тя засяга доброто професионално име на адресата и рефлектира пряко на възможностите за кариерно израстване във връзка с оценката на професионалните и деловите му качества при атестиране от Висшия съдебен съвет. С оглед изложеното и предвид общата клауза за обжалваемост на административните актове, установена в чл. 120 от Конституцията, оспорената заповед следва да се приеме за подлежащ на оспорване административен акт, поради което е жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1, във вр. с чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган - в случая административен ръководител – градски прокурор на СГП, в предвидената от закона форма. Съобразно нормата на чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. В процесния случай производството, приключило с процесната заповед, е образувано като дисциплинарно производство по чл. 310, ал. 1 от ЗСВ. При липсата на специални изисквания по отношение на формата на акта, с който се налага дисциплинарната мярка по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, приложими са общите изисквания на АПК.

По отношение на акта по чл. 327 от ЗСВ, не се предвижда изискване за спазване на установената в този специален закон процедура, каквато се урежда по отношение на производството по налагане на дисциплинарите наказания на един магистрат, а именно изслушване на магистрата или приемане на писмените му обяснения по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. Поради това, отмяна на заповед по чл. 327 от ЗСВ, може да се обуславя единствено, ако се допуска такова нарушение на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето, което да пречи или да прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган и това съответно да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. Такива са именно нарушенията, които създават вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото от него субективно право. Съдът счита, че в случая е

гарантирана прозрачността на производството по чл. 327 от ЗСВ, като жалбоподателят е депозирал писмени обяснения в хода на производството.

В съдебната практика по приложението на чл. 327 от ЗСВ се приема, че за да е допуснато съставомерно неправомерно поведение от магистрата, следва да бъдат установени не само нарушенията, но и вината му от субективна страна, като се отчетат броя, вида и сложността на разпределените и разглеждани от него дела, както и наличието на други обстоятелства от обективен или от субективен характер, които оказват влияние върху обективната невъзможност на магистрата да осъществява дейността си в съответствие със закона.

В процесния случай, от доказателствата по делото безспорно се установява, че прокурор Д. Г. се е произнесъл след изтичане на срока по чл. 242, ал.4 от НПК по 7 броя досъдебни производства и по 1 брой прокурорска преписка, изброени подробно в оспорената заповед. Не така обаче стои въпросът дали това се дължи на виновно поведение от негова страна.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че жалбоподателят има натовареност, значително надвишаваща среднодневната натовареност на прокурор както в СГП, така и за такъв за страната. За 2015 г., при среднодневна натовареност на прокурор в СГП – 0.91 и среднодневна натовареност на прокурор в страната – 1.06, прокурор Г. е с 1.39, за 2016 г. при 0.92 за СГП и 1.11 за страната, той е с 1.19, за 2017 г. при 1.05 за СГП и 1.17 за страната, Г. е с 1.42, за 2018 г. при 1.23 за СГП и 1.22 за страната, той е с 1.6, за 2019 г. при 1.28 за СГП и 1.19 за страната, жалбоподателят е с натовареност 2.08, за 2020 г. при 1.16 за СГП и 1.12 за страната, прокурор Г. е с 2.05 и за 2021 г. при 1.26 за СГП и 1.21 за страната, неговата е 2.42. Следва да се има предвид и броят на разпределените преписки, както и броят на съдебните заседания, а именно 2021 г., до месец август има разпределени 112 броя преписки и участие в 58 съдебни заседания, за 2020 г. – 196 преписки и 110 съдебни заседания, за 2019 г. – 123 преписки и 97 с.з., за 2018 г. 13 преписки и 182 заседания, за 2017 г. – 18 преписки и 49 с.з., за 2016 г. – 10 преписки и 42 с.з., за 2015 г. – 103 преписки и за 2014 г. – 135 преписки. Видно от разпределените преписки по години на останалите прокурори от отдел „криминален“, Г. е от тези с най-висок брой. От справка за ползвания платен годишен отпуск, отпуск по болест, командировки и участие в квалификационни мероприятия е видно, че прокурор Г. е бил в отпуск 320 дни за периода 01.01.2014 г. до 30.07.2021 г. Допълнително следва да се има предвид и обявеното с Решение от 13.03.2020 г. на НС извънредно

положение в страната във връзка с пандемията от Ковид-19 и въведената впоследствие извънредна епидемична обстановка, както и извършените действия по време на извънредното положение в страната и въведения дистанционен режим на работа в СГП, свързан с присъствена работа по изготвен предварително график. Именно тук следва да се посочи, че организацията на работата на прокурора безспорно е свързана с разпределение на необходимото време за изпълнение на всички служебни задължения, които произтичат от заеманата длъжност, което включва проверка, обсъждане и произнасяне по текущия доклад, подготовка за участие в съдебни заседания, изготвяне на обвинителни актове, постановления и други, осъществяване на всички дейности от дежурства и т. н. Свързана е с анализ, преценка и мотивирани решения при произнасянето по всеки един прокурорски акт, действия, които изискват максимална психическа мобилизация и концентрация. В този смисъл следва да се отбележи, че за всяка от тези дейности трябва да се отдели време за проучване на преписките, което включва запознаване с исканията, доводите, възраженията и становищата на страните по фактите и по правото, запознаване и преценка на доказателствата, на тяхната доказателствена сила и на значението им за правния спор, преценката на приложимите правни норми, за издирване и проучване на приложима съдебна практика, становището на правната доктрина и други, като продължителността на времето за тези проучвания и съответните на това усилия от страна на прокурора са пряко и неразривно свързани с фактичката и правна сложност на разглежданите казуси. Т.е. изисква се да бъде установено не само нарушението, но и вината на субекта, при отчитането на причините довели до описания в обжалваната заповед неблагоприятен резултат, като се държи сметка за причините за допускането му - следва да се отчетат вида и сложността на разпределения и разгледани от прокурора преписки, както и наличието на други обстоятелства от обективен или субективен характер, които оказват влияние върху обективната възможност и/или субективната способност на магистрата да осъществява дейността си в съответствие със закона. В особеното мнение към Справка-становище е посочено, че Д. Г. е наблюдаващ прокурор по едни от най-тежките и медийно отразявани дела с голям обществен отзвук. Посочено е също така, че в СГП има два свръхнатоварени отдела „Криминален“ и „Икономически“, чийто щат непрекъснато се намалява и на практика се „обезкървяват“, в полза на други отдели, чиято натовареност е под 0.8, а техният списъчен брой расте. Двата отдела „Криминален“ и „Икономически“ от 27-28 прокурори по списъчен състав през изминалите години, са стопени до

17-18 прокурори, при увеличен брой и обем на разглежданите дела.

В процесния случай, доколкото неспазването на сроковете е свързано с организацията на работата на съответния прокурор, то обръщането на внимание по реда на чл. 327 от ЗСВ може да бъде направено, ако се установи, че неспазването на сроковете се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата, а не на наличие на други причини, като например евентуална висока служебна натовареност или фактическа и правна сложност на разглежданите преписки. От анализа на доказателствения материал не може да се направи обоснован извод, че забавеното произнасяне е неоправдано с обстоятелства от обективен характер или субективни причини, а се дължи на лошата организация на работа на наблюдаващия ги прокурор.

При издаването на заповедта, административният орган преценява на какво се дължи нарушението, като трябва да прецени и дали следва да се обърне внимание на магистрата с оглед цялостната преценка за натовареност и други фактори за организацията на работата, както и тежестта на нарушението и ефекта от обръщането на внимание. В настоящия случай е използван формален подход с обосноваване на виновно извършено забавено произнасяне по едва 8 броя преписки. Не е установено безспорно наличието на виновно поведение на магистрата - една от задължителните предпоставки за издаване на заповедта, поради което остава недоказана причинната връзка между установените факти и виновното поведение на прокурора. Такова поведение не може да се изведе от приложените по делото доказателства. Липсват изложени конкретни мотиви, че констатираното просрочие по преписките се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата. Не са обсъдени конкретни причини, които влошават работата по организацията на прокурор Г.. При тези факти не би могло да се вменява на Д. Г. нарушение по контрола върху движението на ДП или по организацията на работата на прокурора, когато обективно работи при условия на висока натовареност. А при отчитане служебната натовареност на магистрата и липсата на налагани дисциплинарни наказания, санкцията "обръщане на внимание" не е адекватна за оказването на дисциплиниращ и превантивен ефект.

Заповедта е издадена и при липса на материалноправните предпоставки и в нарушение на целта на закона. Безспорно при постановяването на процесния административен акт, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност и следва винаги да следи за спазване на законосъобразността му на всички основания, включително и съответствието с целта на закона. В този смисъл е въведен и основния

принцип, регламентиран в чл. 4 от АПК, където в ал. 2 е указано, че административните актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона. От друга страна, в чл. 6 от АПК е въведен друг основен принцип - този за съразмерност, като съобразно ал. 3, когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Съобразно текста на ал. 5 на чл. 6 от АПК, административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В настоящото производство, съдът проверява законосъобразността на оспорения ИАА на посочените в него фактически и правни основания и не е длъжен да проверява дали би имало други основания за издаването му.

По изложените съображения, може да се направи обосновен извод за незаконосъобразност на прекратяването на служебното правоотношение на посоченото основание, което е извършено при спазване на процесуалните правила, но не е обусловено от наличието на законните предпоставки.

Ето защо, процесната заповед № РД-04-671/01.10.2021 г. на административния ръководител – градски прокурор на СГП, се явява незаконосъобразна, постановена при неспазване на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона, и като такава следва да бъде отменена, а жалбата срещу нея следва да бъде уважена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски. В процесния случай, при липсата на претенция от страна на жалбоподателя, такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА** по жалба на Д. К. Г., заповед № РД-04-671/01.10.2021 г. на административния ръководител – градски прокурор на СГП, с която на жалбоподателя на основание чл. 327, ал. 1 от ЗСВ е обърнато внимание.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: